

aprilia

Riders Association

DE ALTERNATIEVE TECHNISCHE OCHTEND – 13 DECEMBER 2025

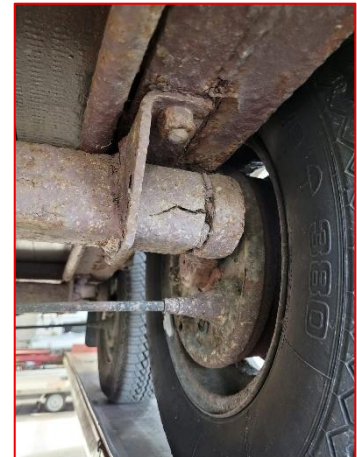
Het was hoog tijd voor een nieuwe aanhanger. De assen van de oude waren zó verrot dat redding uitgesloten was. Maar gelukkig had de Sint dit jaar goed opgelet en een gloednieuw exemplaar weten te regelen. Nu restte nog maar één klus: alles overladen en de oude aanhanger naar de sloop brengen, en dat kon alleen op 13 december.

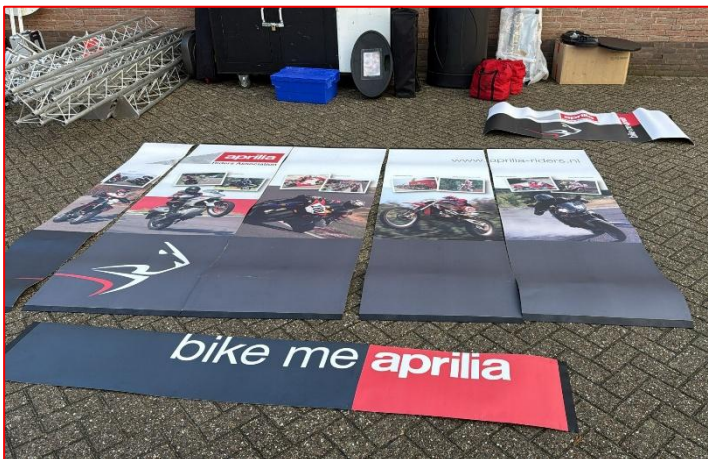
Daarvoor werd een klein, maar daadkrachtig clubje (Machiel, Martijn, Ferry, Raymond en Arjan) opgetrommeld. Om klokslag negen uur 's ochtends zou het gebeuren, in Deil. Althans, dat was het plan. Eerst moesten we nog even wachten op Machiel... want ja, die had tenslotte de sleutel. Niet dus. Na kort overleg werd al snel besloten tot een alternatieve aanpak: we zouden de aanhanger gewoon openbreken. Eerst met beleid. Toen met iets minder beleid. Daarna weer even netjes proberen. En uiteindelijk toch maar grof geweld.

Met succes: de oude aanhanger gaf zich gewonnen.

Zodra de deuren open waren, kon alles eruit. Machiel stortte zich ondertussen fanatiek op het inbouwen van een kast in de nieuwe aanhanger. Het complete arsenaal aan gereedschap dat hij had meegebracht bleek geen overbodige luxe. Terwijl hij zaagde, schroefde en mat, werd de oude aanhanger volledig leeggehaald.

Daarbij kwamen nog wat verborgen schatten aan het licht. Zo dook er een oude Aprilia Riders-wand op, met daarop iconische modellen van weleer: de Pegaso, de SXV450, de Mille (een Opel Kadett) en zelfs reclame van de Dakar-proloog. Wat we ons vooral herinnerden, was hoe verschrikkelijk lastig dat ding ooit op te zetten was. In combinatie met het feit dat de inhoud inmiddels flink gedateerd was, besloten we dat het tijd was om afscheid te nemen. Misschien een nieuwe eigenaar? Jarno (De Zwart) werd voorzichtig geopperd. Jarno zou er nog eens over nadenken.

Intussen kwam ook de eigenaar van de stalling even nieuwsgierig kijken. Zijn oprit lag inmiddels volledig vol met Aprilia-spullen en hij vroeg voorzichtig of we binnen een uur toch wel klaar zouden zijn. Als dank voor zijn geduld kreeg hij een flesje Italiaanse wijn overhandigd. Dat leek de gemoederen te sussen. 😊

Ondertussen was Machiel al een heel eind met de kast en samen maakten we de laatste schotjes af. Daarna kon het echte werk beginnen: inruimen. De stellage van de tent paste op de millimeter nauwkeurig in de lengte. Dankzij de extra hoogte van de nieuwe aanhanger ging alles bovendien een stuk makkelijker en kregen alle spullen perfect hun plek. Wel werd besloten dat er nog een ladingstang moest komen; de rail zat er immers al in en zo kan de bar straks stevig vastgezet worden.

Toen alles afgerond was, werd de nieuwe aanhanger netjes in de stalling gezet. Machiel koppelde de oude aanhanger aan om die naar de sloop te brengen. Uiteraard nog even de verlichting checken... die deed het niet. Na wat gemorrel aan de stekker was ook dat probleem snel verholpen. Vol goede moed vertrok Machiel, met Ferry achter hem aan voor het geval dat.

Een ochtend later stonden we daar: een aanhanger armer, maar vooral één rijker. 🙌

Arjan